

Előfizetési árak:

Évész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy óra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Baue-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Függetlenségek bajai.

Nagybecskerek, április 12.

(*) Ellenzéki lap írja, tehát igaz kell hogy legyen az a sokszor eltagadott hír, hogy az öreg függetlenségek és negyvennyolczasok taborában éles antagonizmus érlelődött meg. Az öreg orthodoxok mindent úgy találnak jónak és helyesnek a párt vezetésére és a parlamentben való képviseltetésére, ahogy azt még abban az időben állapították meg patriarchális észzei és csekély körmönfonsággal, mikor az egész házban mindössze heten valának azok, akik az önálló és független Magyarország rövides, de annál határozottabb programját vallották a párt idvezítő hitvallásának.

Azóta nagyot változtak az idők és a mit akkor titokzatos szinte misztikus külsőségekben alig mert hét ember hangoztatni, azt most nyíltan közel száz ember követeli a magyar alsóházban és vannak vérmesebb reménységtől áthatott hazafiak száz- és százezernyi számokban, akik egy-két évtized alatt okvetlen bekövetkezendőnek látják azt a nagy történeti pillanatot, mikor a független Magyarország hívóinek és vallóinak száma

akkora lesz a házban, hogy mint erős, tiszta magyar többséggel számolnia kell majd magának a koronának is, és akkor Budavárán csak magyar zászló, bent a várban csak magyar szó . . . az örökösen ott lakó magyar király körül

Hanem addig is, amíg ez a szép hegedűszónak tetsző káprázat valóssággá válna és addig is, amíg az a sok évtizedekre tartósnak tetsző kiegyezés boldogítja egészséges, reális alapon az ország népét és hozzá közel a külföldi világpolitikához teljes tekintélyben a magyar politikát, addig is a jó függetlenségeknek azzal kell számolni, hogy a tigrisek clubja bomlandóban van, és már megint a jó „vén gouvernant“-ot az Irányi Dánielt okolják a zavarok csirázatójaként. A derék Irányi az ő régi vivásu temperamentumával, nehezen tud beleilleszkedni a mai modern politikai bajvívások tornajátékaiába. A fegyverzeté éppen olyan nehézkes, mint az eszejárása. A ősi fringia egy kissé már rozsdás is a mostani hajlós aczélpengéhez. De hát a dekorum kedvéért még megtűrjük a fiatalok az öreg zászlóképeknek a házban; a clubban

azonban ki akarják venni a kezéből az elnöki csöngettyűt. Erősebben kell azt már markolni, és a fiatal Justhot viszik a zöld asztal élire, hogy Polónyival együtt eszeljenek ki minden üdvös furfangot, ami a pártvezetését egységessé teszi, és ami a pártéletnek élesebb akcióit képes adni.

Kancsalul is nézik ezt a forradalmat az öreg Madarászék, és husvét utánra olyan ribiliót terveznek az első pártértekezletre, hogy — mint megest egy ellenzéki lap írja s így igaznak kell lennie — a párt beléletében komolyabb következményeket is vonhat maga után a politikai Rantzauk e kitörni készülő és régen lappangó torzsalkodása.

És amint így nyílik szét a kárpit a függetlenségi pártkör ülésterme előtt, azonképpen röpül ki onnan a tanulság szelid madara, mely csöndes suhanásában figyelmeztet arra, hogy nem mindig azoknak a pártéletében van a teljes harmonia, akik nap-nap mellett szeretik az egységesen működő szabadelvű pártból a zavar és az egyenetlenség hiába várt hírét ki-röppenteni.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Utközben.

Minap, Pozsonyból jövet, egy öreg nyugalmas kapitánnyal, egy torzomorz bajuszu, szürke szakállu, jókedvű, hangos beszédű vén katonával utaztam együtt. Egy tizenegy éves szőke kis leány volt velem, nevető szemű, pajkos leányka, a ki egész uton diót töretett az öreg vitézzel s mialatt jóízűen rágta a apró fehér fogaival, közbe-
indultak.

Az egész tern tudok én már banni a borította, a mely levegő friss volt egy cikkely diót be-

Mikor Oktáv a ajába is: s eddigi vigágátór is. harsogott, mint a hangon mondta:

— Minő szép a zott kis boszorkány, szinte sajnálja, hogy, oldalba lökve, mint hagynia! . . .

eli nézetemet fejez a lányokkal velök szorkánymesterség, at leigáznak.

Alkonyodott már, at leigáznak. — kiáltott a kapi-
érték.

Oktáv gyorsan, timra. — Az anyjával gal törtetett át a per-
szolva Ivánt, a ki zgatta tüskés szem-

álom járó, jölleham, felesége, leánya? tette, hogy z leányom.

— Igyunk annak az egészségére, uram. — szóit a kapitány.

Utazó táskájából egy palack bort, meg poharat huzott ki

Láttam, hogy nem lehet kitérni előle s megkóstoltam borát!

— Az ön kis leányának az egészségére, kapitány ur, — szóltam ajkamhoz emelve a poharat.

— Hallod, Minka, már most neked is inni kell, — szólt az öreg leányához.

A kis leány nevetve vette át a poharat.

— Ho, megállj! — kiáltott az öreg. — Nézze meg az ember, bizony kiinná az egész pohárral.

Az öregnek eszébe jutott, hogy mások is vannak a vasuti kocsiában. Az egyik ranczosképű öreg ur, a ki fülszélre huzva prémes sapkáját, magában mérgelődik. A másik elegánsan öltözött fiatal ember, arczán saját fontosságának impozáns kinyomatával. Valami magasabb rangu miniszteri hivatalnok, vagy kereskedősegéd.

— Tessék, — kínálta őket a kapitány a boros pohárral.

A mérges öreg ur morgott valamit; az az előkelő fiatal uri ember úgy tett, mintha nem is hallaná a kínálást.

Az öreg cseppet sem zavarta a vissza-
utasítás.

— Nagyszerrü bor — dicsérte nyelvvel csettenve. — Nem duplázzuk meg? Mi?

S már újra töltött, kedélyesen bólintgatva felém a nagy kövér fejével.

Magasztalta a magyar bort, a magyar vendégzeretetet. Mikor ő Nagyváradon volt

garnizonban, mindig bakatort ittak. Az volt az élet! Mennyi mulatság! Az urak szereték, ebédre hitták. Volt egy báró Elekes, nem tudja, hogy él-e még, az sokszor mondta: „Pajtás, miért nem forgolódol jobban a cousine-om körül? Meg is kapta volna a baronesset, mert hát akkor még szemre-főre csinos legény volt, nem hizott így el.

— De papa — szólitotta meg a kis leány.

— Na, na, Minka.

S nevetve fordult felém:

— Na látott már ilyen gyereket? Biz Isten, féltékeny a vén apjára! És hogy kommandiroz! Akár csak az édes anyja.

Nagy, kopott bőrtárczából kihuzott egy félig elmosódott fotografiát és átnyujtotta nekem:

— Hogy tetszik?

— A baronesset? — kérdeztem.

— A manóba, dehogya! A boldogult kis feleségem. A baronesset nem vehettem el, mert már akkor jegyben jártam. A baronesset nem volt ám valami csunya teremtés, se vén és most kastélyban lakhatnám és a kis lányomnak olyan bársony felöltőt vehetnék, minőt a Frigyes főherczeg gyerekei hordanak.

A kapitány nagyot csapott széles tenyerével a térdére:

— De hátha ide ígérték volna nekem a főherczeg minden uradalmát! Pedig az ezredes is szólt. Most már altábornagy. Nincs nyomoruságosabb valami, mondta az ezredes, mint az olyan katonatiszt, a ki mocs-

Vaszary Kolos római útja. Vaszary Kolos hercegprimás Bécsből Széchenyi Miklós gróf új udvari papja és Kohl Medárd titkára kíséretében Rómába utazott, honnan csak husvét után érkezik vissza.

Czáfolat. A „Magyar Hírlap“-nak az a hire, hogy Sáros megye főispánja, Szmercsányi Jenő, állásától megválni készül, a hozzáfűzött kombinációval együtt merő kohlomány.

A szerb egyházi kongresszus választmánya Brankovics György patriarcha elnöke alatt Karlóczán a múlt hét folyamán alatt több ülést tartott. Az ülések főtárgyát Csirics Izidor kongresszusi titkár jelentésének tárgyalása képezte. Ezen a választmány által helyesléssel tudomásul vett jelentés legelőször is a kongresszus anyagát előkészítő bizottság működésének hű képét nyújtja, azután tárgyalja a legfelsőbb helyen szentesített s a választmány hatáskörébe utalt intézmények és rendeletek alkalmazását és foganatosítását; majd foglalkozik az alapítványok s egyéb egyházak ellenőrzésével és kezelésével; végül tudósít az egyes egyházi adminisztratív ügyek másod, illetve harmadikban való elintézéséről. Az alapítványokból 1890—1891. évi folyamán kölcsön címén 212.795 forint 32 krajczár adatot ki, visszafizettetett pedig 359.066 frt 05 kr. A választmány az egyházi alapítványokból nyújtandó kölcsönök kamatlatát 7 $\frac{1}{2}$ -ról 6 $\frac{1}{2}$ -ra leszállítatott, s megállapította, hogy pupillaris biztosíték mellett mindössze 2.162.378 frt 34 kr. van elhelyezve. A választmány első három ülést számos adminisztratív ügy elintézése vette igénybe, több miniszteri leirat tudomásul vétetett, nyugdíjak, kegydíjak és segélyezések utalványoztatnak, a pakraczi püspöki templom renoválására 50.000 forint engedélyeztetett, végül Polit M. jogtanácsos kimerítő jelentése tárgyalatott és vétetett tudomásul. A szerb egyházi kongresszus, melynek ezen választmány előkészítő bizottságát képezi, a husveti és pünkösdi ünnepek között fog Karlóczán Nikolics Fedor báró királyi biztos által ünnepélyesen megnyitattani. A kongresszus főtárgyát az egyházi szervezési szabály megalkotása fogja képezni, mely most van az e célból külön alakított tizenötös bizottság tárgyalása alatt. E bizottság a szervezési szabály általános részének, valamint az egyházak községei szerve-

zetét szabályozó első főfejezetének tárgyalását már befejezte s remélhető, hogy ezen rég nélkülözött szervezési szabály — bár ellenségei nagy számban vannak — nehézségek nélkül törvénynyé váland.

Páros élet.

Buksi uron, a kire a legmerészebb fantázia sem foghatná rá, hogy fiatal, és a kinek pompás kis otthona egy gömbölyű, kedves asszonykát rejteget — az utóbbi időben sajátságos láz vett erőt.

Valósággal reszketni kezd, ha egy nőtlén embert lát. Össze akarja egymással házasítani az egész világot. Pelyhedző állú ifjakat és töpörödött aggokat egyaránt azzal gyötör, arra ösztökél folyton, hogy csak — házasodjanak.

E célból éjjelenként, a helyett, hogy aludnék, érveket gyárt. Vastag, ellenállhatatlan erejű érveket, a melyekkel, — legalább úgy véli ő, — le képes ütni a lábáról még egy ökröt is.

Teljes tevékenységét, összes erejét és tehetségét ennek a rögeszmének szenteli, melyet nem lehet a fejéből kiverni semmiképp.

Lankadatlan buzgalmán az tán sikerült is egyik-másik esetben eredményt elérni. Három vagy négy pár ember már egyenesen csak neki köszöni, hogy most egy helyett kettős gondjuk van s hogy nincs egy nyugodt pillanatuk sem.

Átkozzák is érte erősen.

Buksi ur pedig kezeit dörzsölgeti s diadala teljes tudatában derült ábrázattal dörmög:

— Csak türelem!... Türelem!... A boldogság majd megjön később!... Meg vagyon írva a sors könyvében, hogy mit se kapjunk ingyen!... Mindent meg kell érdemelnünk... A házasság adta boldogságot pedig legjobban!...

Ez annak az oka, hogy Buksi urat az utóbbi időben kerüli minden nőtlén ember.

Sokan egyébként, — már tudniillik a rosszabb nyelvek, — Buksi ur malicziájára vezetik vissza ezt az egész históriát.

Ugy kommentálják ugyanis a dolgot, hogy Buksi ur azért akar mindenkit a házasság által tönkrebolodítani, mert az ő boldogságát is tönkre tette a házasság.

Összes munkálkodásának az indító oka tehát a: káröröm!

A jó ur a minap az utcán fogta el egy ifjúkori barátját, a ki hatalmas köszvénye következtében alig tudott csoszogni, s e miatt el sem tudott menekülni Buksi ur elől.

Buksi ur tehát azonnal nyakon ragadta áldozatát. Mézédés mosolylyal üdvözölte, s bévvel szorongatta meg a szerencsétlen ember kezét.

Azt pedig már előre gyötörni kezdte a hideg láz. Olyan mogorva ábrázatot vágott, hogy az első pillanatban maga Buksi ur is megdöbbent attól.

De aztán neki bátorodott, s belefogott mondókájába: — Rossz kedv?... Hm! Hm!... Persze! Ön rossz kedvű, barátom! A permetező esőcseppek, a fekete égbolt, a barátságtalan magányos otthon elkedvetlenítik. Persze! Természetes! Ön nem igyekszik megédesíteni ezt a sok apró keserűséget. Pedig pompás módot tudnék rá! Egy kis feleség... A köszvényes fájdalommal szisszent föl:

— Az ördögbe! mit beszél nekem a házasságról, hiszen látja, hogy lépni sem tudok.

Buksi ur mosolygott.

Aztán elővette mázsás érvei egyikét:

— Oh, az mit sem tesz!... Lásza barátom, én is 60 éves voltam, a midőn megházasodtam... Magam is sokat gondolkoztam rajta az időben, hogy tegyem-e, vagy sem. Engem is gyötörtek az aggodalmak és kétségek. Tartottam én is attól, hogy ki fog kacagni a feleségem, s a helyett, hogy megédesítené, megkeseríti majd az életemet... Tartottam ettől, mondom, nagyon... Végre azonban mégis legyőztem aggodalmait. És ma egy olyan pompás gömbölyű kis feleségem van, a kit irigyelhet tőlem az egész világ... És dicsekvés nélkül legyen mondva: én gömbölyítettem ki... Én tettem asszonynyá... A dolog reményeimen felül sikerült, éppen úgy, a hogy önnök is sikerülne. Hanem persze az ember az ilyen bizalmas természetű vállalatokban kissé kislelkü... Buksi ur most egyszerre hősi ábrázatot öltött:

— De félre ezzel a kislelkűséggel, — szavalt lelkesen — Bátoroság, barátom, bátorság, és a jutalom nem marad, nem maradhat el... A hogy nem maradt el nálam sem... Oh, kedvesem, ha én az én otthonomat látná. Milyen kedves, milyen derült, milyen aranyos kis fészek az!... Egy ennivál, bájos kis madárka csicsereg benne: — a feleségem. És ez a csicseregés, higgye el nekem, megaranyozza legsötétebb percemeit is... Ha rossz kedvű vagyok, ha gondok gyötörnek, csak hazasietek, s — feledek mindent! Boldog vagyok... Igen, barátom!... Csak a házasságban található föl az igazi boldogság... Eltűnik ott a bánat nyom nélkül, észrevétlenül... A legsötétebb pillanatában nyaka köré két gömbölyű kar fűződik, s ön a hetedik égben van egyszerre... Igen... igen, barátom, vegyen példát rólam... *

S Buksi ur még sokáig beszélt és kétségkívül hatással.

Mert mikor elváltak, a köszvényes egész izgatottan dörmögte:

— Könnyű dolog!... Annyi jóbaráttal!...

— Cs.

kos kabátban jár és a feleségét nem viheti bálba a tavalyi kopott ruhájában s otthon három gyermeke sivalkodik, a kiket a legény tőm a géppel, milliom teringettét!

Nem szerette az ezredben a nős tisztet, anyámasszony katonáinak hitta s azt tartotta róluk, hogy már nem valók ő felesége szolgálatára. Mikor én a lakodalom után haza vittem a feleségemet s az egész ezred irigyelt és mindenki azt mondta: „átkozott csinos kis maskara“, — az ezredes csak grimaszokat csinált a rézvörös pófájával. „Hát legalább gazdag?“ — kérdezte. Nem mondhattam, hogy gazdag, mert bizony a kaucziót is csak nagynehezen hirtuk letenni s a szegény édes anyja jófor man ideadta mindenét. „Na önből sem lesz tábornok“, mondta az ezredes, azzal hátat fordított. Czudar goromba ficzkó volt, az igaz; de az is igaz, hogy nem lett belőlem tábornok.

A vén katona nevetett s megint töltött egy pohár bort, nekem is és természetesen magának is.

Hanem mintha most egyszerre felhőt látam volna huzódni homlokára s mintha bizonyos szemöldökei erősen mozogtak volna.

— Nem megyünk ki a folyosóra egy szivart elszíni?

Kimentem vele.

Rágyújtott s egy darabig szótlánul nézett ki a sivar téli tájra, a lombtalan kopasz fákra az ut szélén, a varjukra, melyek fel-felröppentek, meg leszálltak a szántóföldek fagyos rőgeire. Aztán felém fordult:

— Köztünk legyen mondva, néha azt hiszem, hogy az ezredes még sem volt oly ostoba.

A kis leány zörgetett az ablakon:

— Papa, gyere be, meghűtöd magadat. Az öreg mosolyogva csavargatta ősz bajuszát:

— No már csak gyerünk be, ha Minka úgy parancsolja.

Nevettek a szemei, a mint gyönyörködve nézte a kis leányt:

— Akár az anyja. Az is ilyen szőke és ilyen vig volt. — Tudja kérem, az igazat megvallva, én már akkor sem voltam valami nagyon fiatal legény, ámbar ha kicsipitem magamat, még akármelyik tisztent tul tettem az ezredben. S a mint fiatal kis feleségem... csak tizenhat éves volt, mikor elvettem, egészen gyerek... ott szökdécselt mellettem, hát magam is kész voltam mindenféle bohóságra. Egész farsangon a bálokat jártuk. Aztán jött egy gyerek, a második évben a másik gyerek, a harmadikban a harmadik. Az a kis bolondos asszony csak nevetett, mert tetszett neki, hogy csak husz éves és már három gyermeke van, dicsekedett vele és mindenféle tréfát csinált. De nekem, uram, elfult a nevetés az ajkamon. Egyszer csak azt láttam, hogy nyakig eviczkélek az adóságban. Kutya élet volt az uram. És nem mertem szólni az asszonynak. Sajnáltam elrontani a jó kedvét. Na mondja kérem, hát ön mit csinált volna?

Nehéz volt rá felelni. Meglehet, hogy én sem lettem volna okosabb, mint a kapitány.

— Minka ne zörögj — szölt be a leányhoz, a ki ismét megkopogtatta az ablakot; — megyünk már. Csak azt akarom még mondani — fordult hozzám — hogy az embernek czudar gondolatai támadnak olyankor, mikor zálogba adja az óráját. S olyan-

kor néha eszembe jutott, hogy elvehettem volna a baronesset és hogy milyen nagy számár voltam. De az én édes angyalom soha sem tudott volna meg abból semmit, ha nem lettek volna fecsegő emberek, a kik mindent elmondtak. „No, ha én meghalok, akkor elveheted e bárónőt és gazdag lehetsz“ — mondta és akkor is nevetett hozzá, mint a hogy szokta. De ki hitte volna, hogy oly hamar... oly fiatalon...

A vén katona nem bírta elmondani, a mit akart. Szava elakadt. Szempillái rezegtek, összeharapott ajkai meg-megrándultak.

Visszament a kupéba. Mogorván, szótlán leült a helyére s elővette a palackot.

A kis leány hízkelde kivette kezéből s megfenyegette az ujjával. A vén gyerek el nevette magát. Az árnyék elhúzódott homlokáról. Megint beszédes lett.

— Na, nézze — szölt hozzám s ismét kihuzott az ócska nagy börtarczából egy fotografiát. Nézze, itt vagyok én, meg a három kis leányom. Mert hárman voltak, mikor én özvegy maradtam.

A marcsona vitéz a három kis gyerekkel ölében a fotografián, megvallom, kissé komikus alaknak látszott s önkénytelen elmosolyodtam.

Nem neheztelt meg érte, sőt maga is jóízűen nevetett.

— Na, ugy-e furcsa dajka lehettem? S az én régi Elekes barátom, a kivel abban az időben találkoztam, majd halálra nevette magát. „No“, — mondta — „megállj, ezekből a képekből viszek egyet a cousine-omnak.“ Nem akartam adni, de erővel elvitte. Egy hét múlva levelet irt. Azt írja: soha olyan bolond szerencsét, mint az enyém! A

HIREK.

— A torontáli helyi érdekű vasutak igazgatósága ma délelőtt Dániel László helyettes alispán elnöklété alatt ülést tartott. Az ülésen Dániel László elnök mindenekelőtt bejelentette, hogy a folyó év első negyedében, azaz január, február és márczius hónapokban a vasutak jövedelme 22.180 frttal volt több, mint a múlt év első negyedében. Az összes jövedelem a folyó év első negyedben 43.480 frt volt, míg a múlt évben csak 21.300 frt. A jövedelem tehát megkétszereződött. Bejelentette továbbá az elnök a vármegye törvényhatósági bizottságának legutóbbi közgyűlésén hozott határozatát, az elsőbbségi részvények eladására, továbbá a kibocsátandó elsőbbségi részvények kamatainak és a törlesztési tőkének biztosítására vonatkozólag.

Majd felolvasta az elnök a kereskedelmi miniszter egy leiratát, a melyben tudatja, hogy a nagybecskerek pancsovai vasút ügyében érintkezésbe lépett a belügyminiszterrel, valamint a pénzügyminiszterrel is. Kijelenti továbbá, hogy nincs kifogása az ellen, hogy a vármegye a birtokában levő elsőbbségi részvényekből egy milliót eladjon, nem különben, hogy a kibocsátandó elsőbbségi kötvények kamatait és a törlesztési tőkét biztosítsa. Egyszermind felhívja e leiratában a torontáli helyi érdekű vasutak igazgatóságát, hogy a tervezett pancsova-kubini vasút helyett indítsa meg a munkálatokat az iránt, hogy a torontáli helyi érdekű vasutak a magyar államvasutakkal, illetve a Bácskával köttessenek össze. Az igazgatóság erre vonatkozólag mai ülésében úgy határozott, hogy érintkezésbe lép a n.-kikinda-n.-becskereki vasút igazgatóságával egy Török-Becséről Ó-Becsére vezető vasútvonal építése ügyében.

Végül a vasuti raktárak bérletének ügye került tárgyalás alá. A beérkezett ajánlatok

közül a legolcsóbbat Fuchs tette 5500 frttal évenként. A mai ülésen azonban képviselője által kijelentette, hogy hajlandó évenként 7200 frtnyi bérösszeget adni, azaz annyit, a mennyit a kereskedelmi részvénytársaság ajánl. A legmagasabb ajánlat Frankl és társáé 8068 frttal évenként.

Az igazgatóság ez ügyben ma akkép határozott, hogy miután a raktárakat inkább ismert cégnek kívánna bérbe adni, fel fogja szólítani a kereskedelmi részvénytársaságot, hogy vajjon hajlandó-e a legmagasabb ajánlattevő által ajánlott 8068 forint évi bérösszeget megadni. Igenlő válasz esetén a szerződés is meg fog a társasággal köttetni.

Ezenkívül még több kisebb ügyet intézett el az igazgatóság. Így elhatározta, hogy a vasutak mentén levő anyaggyűjtőket fűfakkal szegélyzik; továbbá megtagadta a lövöldének egy terület átengedésére vonatkozó kérelmét.

— Száztagnó küldöttség keresi fel a közeli napokban, mint párdányi levele zöng írja, Csávossy Bélát, a párdányi kerület országgyűlési képviselőjét abból az alkalomból, hogy a képviselőház háznagyává választotta. A küldöttség tagjai a párdányi kerület választópolgáiraiból kerülnek ki s vezetőjük Vucsetich Endre, módosi ügyvéd lesz.

— Személyi hír. Pap Géza dr., a begaszentgyörgyi kerület országgyűlési képviselője, ma városunkba érkezett és a husvétii szünidőt itteni rokonai és barátai körében fogja eltölteni.

— „Halálos sebek“ czim alatt lapunk tegnapi számában tejeztük be eredeti regényünket, melyet szerzője Jurkovic Aladár külön kötetben is kiad, igen díszes kiállításban. Az olvasó közönségünk tetszését oly nagy mértékben érdemelt meg, hogy regényre előfizetéseket elfogad Pleitz Fer. Pál könyvkereskedése (Nagybecskerek,) példányonként 1 frt 50 krajczarral. A regény május közepén fog megjelenni. Itt jelentjük meg olvasóinknak, hogy „A férj-

vas“ czim alatt eredeti angol elbeszélést kezdünk meg „Regény-Csarok“-unkban, melynek befejezése után ismét egy nagy regényünk közlése fog sorra kerülni.

— Leégett istálló. Tegnap délután a Mészáros Lázár utca 1875. számú házban, mely Krunity Száva tulajdonát képezi, tűz ütött ki. Az istálló gyuladt ki, mely csakhamar hatalmas lánggal kezdett égni. A tűzoltóság azonban rövid idő múltán megjelent, s miután az istálló, a benne felhalmozott égő széna és szalma miatt már megmenthető nem volt, a tűz lokalizálásához fogott, a mi sikerült is. A szomszéd házak épésében maradtak, s így a tűznek csak az istálló épület és egy téhen, a melyet már nem bírtak kiszabadítani, lett martaléka.

— Sok leányra lesz szükség a selyembűbő-raktárnál, a hol a munkát 150–200 leány fogja végezni, a kik ott május hótól októberig rendes napszám mellett állandó alkalmazást nyrnak. Minthogy azonban a munkások létszáma még nem teljes, a raktár vezetője felkéri a felvételt akarókat, hogy ebbeli szándékukat Arany-János-utca 8. szám alatt Herrman urnál jeleentsék be.

— A bűrös fogadtatása. Virágvasárnapján történt a perronon, mikor a közönség egy budapesti primadonnát várt, ki az esti vonattal jött városunkba. A vonat kissé később s a sok szép asszony és leány, kit a vasárnap délutáni unalom, no meg a kíváncsiság kihozott, egyszerre csak mind egy pontra nézett, egyéb dolguk nem lévén.

— Mit néznek hölgyeim? kérdém kíváncsian.
— Hát nem látja X.-né! Bizonyosan a férjét várja. Felelé egy szép szőke asszony, kinek a férje akkor délután huzta ki a fogamat.
Minél inkább közeledett a 6 óra, annál izgatottabban nézett X.-né Elemér felé.

— Vajjon megjön-e?
S lelki szemei előtt feltűnt az egész mult. Mint toladott be a korcsolyázó szíren az addig békés polgári házba, mint csábitotta el a könnyenhívő férjet, mint szöktek meg s most mint fogyott ki a pénzből s mennyi szeretettel és gyöngédséggel tért vissza régi hitvesének ölelő karjaiba.

Mi pedig azalatt vártuk, vártuk a primadonnát — és a hazatérő férjet.

A vonat berobog s kiszáll belőle az édeshangú Célia, sok más ember és egy pepitaruhába öltözött magas férfialak, mely rövid keresgélés után a gyászoló asszony felé siet, megöleli és karját karjába fonva kikíséri. Mellette álltam s elvontam rá kényszerülve, hogy egy eddig nem hallott csattanós szónak leszek szem- s talán fültanuja is.

Nem lettem. Sem könyvek, sem szemrehányás nem következtek. Csak annyit mondott:

— Hadd nézzelek már meg!
S végig nézve egy grengéd tekintettel, ugyanazt konstatalta amit mi: hogy a szerelem nagyon megviselte az ő kedves férjét.

Többet nem szólt. Az igazi szerelem elfelejti és megbocsátja a multat s bizik a jövőben. . . .

— Öngyilkosok klubja. A determináció hívei, kitűnő erősséget kaptak a következő történetben, amely azt bizonyítja, hogy a ki öngyilkosnak született, az öngyilkossá lesz. Nincs tehát szabad akarat! A véletlen úgy akarta, hogy több ilyen szerencsétlen öngyilkosnak született ifju összekerüljön a crajovai kadétskolába. Hogy, hogy nem, a fiatal kadeteknek nem tetszett az élet s elhatározták, hogy mindannyian megválnak tőle. Szerződést kötöttek és kölcsönös öngyilkossági ígéreteket tettek egymásnak. Öten már meg is feleltek kötelezettségüknek. A többiek nem igen tehetik, mert a dolog kitudódván, rajta lesznek, hogy szerződéseiket felbontsák.

— Rablótámadás a Vaskapunál. Orsováról írjak, hogy a Vaskapu szabályozásánál alkalmazott Urhegyi Ernő főpénztáros ellen, szombaton délután vakmerő rablótámadást követtek el Szerbiában. A szabályozáshoz szükséges köveket a Szerbiában levő gribniczai kőbányákból szerzik meg. Ezekben a bányákban, továbbá a grébeni gát építésénél körülbelül ezeröt száz ember dolgozik. Szombaton Urhegyi főpénztáros a ribniczai kőbányából, a hol a munkások hetibérét kifizette, Simon Károly vállalati felügyelővel és egy szolgálóval kocsin Gré-

baronesse a helyett, hogy kinevetett volna, könyekre fakadt s azóta mindig a három kis angyal van eszében.

Az elegáns fiatal gavalér rátartós büszkesége olvadni kezdett, mióta bárókról és bárónőkről volt szó, sőt udvariassága annyira ment, hogy nyájas leereszkedéssel bölintott a kapitány szavaira.

A kapitány már akkor másodszer kérdezte:

— Szeretném tudni, hogy más ember mit csinált volna helyemben?

A fiatal ember arca világosan kifejezte, hogy ilyen kérdésre hogyan is lehet habozni a felelettel?

A kapitány, a nélkül, hogy beárta volna feleletemet, folytatta: — Megigérttem Elekes barátomnak, hogy meglátogatom. Megirtam a napját is, hogy mikor. Kicsiptem magamat, teringettét! Az egész tisztikar kikísért a vasúthoz. Megittuk az áldomást.

— Ejnye, papa! — szólt közbe a kis leány.

Az öreg vitéz szabadkozott:

— Hiába, a mi igaz, hát igaz. Ugy volt. Megittuk az áldomást. De nekem csak nem akart sehogysem igazi jó kedvem kerekedni. Hiába biztattam magamat, hogy most lesz majd a gyöngyélet, ur lesznek. Minduntalan csak a meghalt kis feleségem jutott eszembe. Hogy tudnék én még egyszer úgy szeretni valakit, a hogy azt szerettem? Hiszen a hányszor én megölelném ezt a másikat, mindig eszembe jutna az az első, annak a csókja, annak az ölelése. . . . Minka, dugd be a füledet. Olyan kis oktondi libácskáknak nem kell ide hallgatni.

A kis hamis orrocskáját fintorgatta:

— Oh, papa, mintha én nem tudnám azt a történetet. Elmondjam tovább?

— Nézz meg az ember a kis kotnyelest! — csóváltatta fejét a kapitány. Mit tudsz te?

— Mit? — szólt a kis leány fölemelve fejét. — No hát, kérem, elmondom. Így történt. Mennél közelebb ért a vonat Nagyváradhoz, a papa bátorsága annál jobban elfogyott. Az utolsóelőtti állomáson a papa hirtelen összeszedte a holmiját s leszállt, megvárta a következő vonatot, a melyik visszafelé jött, beugrott s haza sietett a három kis lányához és el sem ment többé soha.

A kis leány átkapta az öreg vitéznek a nyakát s egy-egy csókot nyomot mind a két orcájára, a mire a kapitány hangos habotába tört ki.

A ránczosképű utitárs a sarokban nem állhatta már tovább. Mérgesen beszólitotta a kalauzt.

— Nincs más kupé?
Másik utitársunk, a fiatal gavalér, fitymáló vállvonítással húzódott odább.

Hanem az én kapitányom nem törődött semmivel, jókedvűen tovább hahotázott törte a diót kis leánya számára és kiitta, a mi még volt bor a nagy palaczk fenekén. Csak egyszer borult el arca, a mint oda sugta nekem, kis leányára pillantva:

— Hát még ha a másik kettő élne!

De nyomban felvidult és nevetett:

— No hiszen, akkor lenne még csak igazán dolgom a diótöréssel!

Vértesi Arnold.

benbe indult, hogy ott is kifizesse a munkásokat. Alig ért a kocsi a bányatelepről az utra, két állig felfegyverzett rabló megtámadta az utasokat s forgópisztolyaikkal lövöldözni kezdtek. Szerencsére a lövések nem találtak. A rablók akkor handzsárral kezükben rohantak a pénztárosra és kísé-
rőire. Urhegyi előrántotta forgópisztolyát s két lövéssel leterítette a rablókat, akik akkor már Simon felügyelőt és a szolgát handzsárjaikkal súlyosan megsebesítették. A főpénztárosnál 20.000 forint volt.

„Torontál“

(Napilap.)

Április elsejével új előfizetést nyitottunk a „Torontál“-ra és fölhívjuk lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése április elsején lejárt, hogy előfizetéseiket rövid időn megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás álljon be.

Együttal kérjük elvtársainkat és lapunk barátait, hogy a „Torontál“-t minél szélesebb körben terjesztteni sziveskedjenek.

A „Torontál“ előfizetési ára:

Egész évre	12 frt
Félévre	6 frt
Negyedévre	3 frt
Egy hónapra	1 frt

Mutatványszámokat egy hétig ingyen és bérmentve küldünk, egyszerű levelezőlapon való megkeresésre.

A „Torontál“ kiadóhivatala.

Irodalom és művészet.

Színház.

Margó Célia a budapesti népszínház tagja tegnap kezdte meg vendégjátékát Konti „Suhancz“-ban teljesen üres ház előtt. Közönségünk e távolmaradását távolról sem tulajdonítjuk annak, mintha nem szivesen hallgatta volna meg Margó Céliát, ki tavaly nagyon megkedveltette magát, hanem senki sem akarta rövid idő alatt kétszer is bevenni a „Suhancz“-ot, kivéve a bérlőket, kik bevezetett tény előtt állottak. S ezt annyival inkább sajnáljuk, mivel az üres ház a kedves művésznőnek alaposan elrontotta a kedvét. Mindazonáltal elragadóan játszott és gyönyörűen énekelte a czimszerepet. Különösen jól sikerült neki a francia, angol és bécsi kupalet előadása, ez utóbbit pláne háromszor énekelte el a közönség. De különben sem volt tapsban hiány, melyből bőven kijutott Ruzsinszky Ilonkának is, ki szép hangja egész varázssával énekelte Eliz partieját. Második felvonásbeli áriáját zúgó tapsok között kellett megismételnie. A többi szereplők is igen jók voltak. Szilágyi mint fűszeres, Kiss mint Morin, Karacs mint Emil, Tolnainé és Litzenmayer Szidi igen jó összezet nyújtottak.

Táviratok.

A miniszterelnök névnapja.

Budapest, ápril 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Szapáry Gyula gr. miniszterelnököt tegnap este, névnapjának előestéje alkalmából a szabadelvű párt szívélyes ovációban részesítette. A szabadelvű párt nevében Podmaniczky Frigyes báró üdvözölte,

felemlítvén, hogy az ellenzék méltánytalanul támadja folyton Szapáry személyét, a kihez a szabadelvű párt rendületlen ragaszkodással viseltetik.

Szapáry Gyula gróf megindultan válaszolt. Kijelentette, hogy a személye ellen intézett támadások nem fogják őt megakadályozni abban, hogy minden erővel és minden eszközzel hazája felvirágoztatására törekedjék. Hosszu politikai pályájának ez volt mindig és mindenkor egyedüli célja!

Végül a miniszterelnök a jelen voltak mindegyikével szívélyesen szorított kezet.

Szapáry nyilatkozata a pártban a legjobb hatást keltette.

Képviselők mentelmi ügyei.

Budapest, április 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mentelmi bizottsága legközelebb ismét 3 képviselő mentelmi ügyét fogja tárgyalni. Az egyikben Csongrád megye tiszáninneni járásának főszolgabírája két rendőri kihágás elkövetésével vádolt Sima Ferencz mentelmi jogának felfüggesztését. (Simának ez már a 3-ik mentelmi ügye.) A másodikban a „Vásárhely és vidéke“ cz. hetilap ellen megindított sajtóügyben rágalmazás és becsületsértés vétségével vádolt Endrey Gyula mentelmi jogát kéri felfüggesztetni a vizsgálóbíró; a 3-dikban ugyanezt kéri rágalmazással vádolt Eötvös Károly ellen a temesvári törvényszék (ami a temesvári lottópörrel áll összefüggésben.)

Bankett Ábrányi Emil tiszteletére.

Budapest, április 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Ábrányi Emil, jeles költő tiszteletére tegnap az írók és művészek fényes bankettet rendeztek az „Europa“ szállodában. Alkalmat erre az szolgáltatott, hogy a közelebbi napokban jelent meg Ábrányinak teljes „Don Juan“ fordítása. A lakoma folyamán Ábrányi mélyen meghatva köszönte meg a páratlan kitüntetést s beszéde folyamán kijelentette, hogy a politikai élettől végleg visszavonult s a jövőben kizárólag az irodalomnak fog élni. Beszéde végeztével a jelen voltak lelkesen megéljeneztek.

Véres kardpárbaj.

Budapest, április 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Véres kardpárbaj volt tegnap egyik fővárosi vívóteremben R. T. birtokos és B. L. pezsgőgyáros közt. A párbaj R. T. súlyos megsebesülésével végződött. A felek nem békültek ki.

Ujabb kormányválság Franciaországban.

Budapest, ápril 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Párisból sürgönyzik: A kamara mai ülésén került szönyegre a Dahomey részére kért két milliónyi póthitel ügye. A póthitelt az ottani csapatok megerősítésére kérték. A tárgyalás rendkívül heves és elkeseredett volt. A kormányt nagy erővel támadták s általános a vélemény, hogy annak napjai meg vannak számlálva. A hitelt végül mégis megszavazták.

Elhunyt püspök.

Budapest, ápr. 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Stojkovic Arzén budai görög nem egyesült püspök, tegnap este elhunyt Szent-Endrén, 90 éves korában.

Verekedő törökök és albánok.

Budapest, április 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Skutariból jelentik, hogy a dircovitzai kerületben török és albán csapatok összeütköztek, mely alkalommal számos halott és sebesült maradt a helyszínén.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatörszé. ö.

Budapest, ápril 12. (A „Torontál“ eredeti távirata.)

Határidő üzlet. Buza ára:

Április—május 9 42—45.

Május—június 9 20—22.

Július—augusztus 8.56—58.

Tengeri:

Április—május 5.12—14

Zab 5.72—74.

Káp-repcze 12.60, 10 krral olcsóbb mint tegnap

A kínálat 5000 mtr.

Vegyes közlemények.

— Az arad-vidéki bortermelés és borkereskedés. Az aradi hegyaljának vörös bortermő vidékén 1889-ben volt az utolsó szüret. Azóta e vidéken, honnan egykor az összes magyar vörös-borok gyöngyét, a ménesit nyertük, már egyáltalán nem termelhetünk bort. Csakis a Ménes, Györök és Kúvin községek lapályosabb és nedvesebb fekvésű házikertjeiben termelt még itt ott fél, legfőleg egy-egy hordó közönséges siller, mely összesen is alig 60—80 hordóra tehető termést 14, 16 és 18 frtjával, ugyszólván, elkapkodták a termelők kezeiből, mert a hegyi szőlők a fillokszera által már ezelőtt két évvel teljesen és tökéletesen ki lettek pusztítva. Az észak-keleti részen, nevezetesen Muszkán, Magyarádon, Pankotán stb. helylyel-közzel egyes szőlőkben szüreteltek még egy-két hordó fehér bort, úgy, hogy a mintegy 10,000 holdat tevő, egykor virágozó aradvidéki szőlő hegyeink összes termése mintegy 5—6000 hektoliterre tehető. E szüret azonban valószínűleg az utolsó volt, mert a múlt évi tartós szárazság is hozzájárult, hogy a fillokszera pusztításait óriási léptekkel siettesse, minek folytán a termelők nagy része szegénységgel és inséggel küzd. Apateleken és Borossebesben szintén befészkelte már magát a fillokszera, és ott is 1—2 év lefolyása alatt megszűnik a szőlőmivelés. E pusztulással szemben a szőlők rekonstrukciója lassan halad. Ennek okát nem annyira a birtokosok lanyha tevékenységében, mint inkább az ujjáalakítás nehézségében kell keresni. Sokaknál az ellenálló amerikai vesszők hiánya, másoknál a zöld oltáshoz szükséges zöld oltógalyak nemléte akasztja meg az újítást.

— Dér-károk és havazás. Az állandó gazdasági tudósítóktól a földmívelésügyi miniszteriumhoz beérkezett jelentések alapján: Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye pesti közép és váci felső járásában 9. és 10-én reggel dér volt, mely az érzékenyebb növényzetben (szőlő, kerti vetemények és gyümölcsvirág) kisebb-nagyobb mérvű kárt okozott; ugyancsak dér-kárról jelentenek a következő vármegyék: Árva vármegye námesztói, Borsodvármegye ózdi, Nyitra vármegye zsámbokréti, Szepes vármegye hernádvolgyi, Trencsén vármegye illavai, Komárom vármegye udvardi, Bihar vármegye központi, Temes vármegye verseczi, végül Alsó-Fehérvármegye kisenyedi és Maros Tordavármegye felsőmarosi járasaiból. Ez utóbbi két vár-

megyében havazott s még másnap is hó borította a vetéseket. Azonkívül még a következő helyeken volt fagy, kárt okozva különösen a tavasziakban, gyümölcsös, szőlő- és kerti veteményekben, u. m. Somogyvármegye kaposvári, Bács-Bodrog vármegye zombori és topolyai, Hajdúvármegye balmaz-ujvárosi és Krassó-Szörényvármegye karánsebesi járásában.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok. 1892. április 1. Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Óreg nehéz (páronként 400 klgrammon felüli sulyban) 45¹/₂—46 krig. Óreg közép (páronként 300—400 klgr. sulyban) 44¹/₂—45 kr. Fiatal nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban) 47—47¹/₂ krig. Fiatal közép (pkint 251—320 klgr. sulyban) 46—47 krig. Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) 47—48 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgron felüli sulyban) 45¹/₂—46 kr. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban) 46—47 krig. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő sulyb.) 47—48 krig. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klgron felüli sulyban) 46—47 krig. Közép (pkint 220—260 klgr. sulyban) 46—46¹/₂ krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 45¹/₂—46¹/₂ krig. Sertésletszám 1892. április hó 8-án volt készlet 159878 drb. 1892. apr. hó 9—10-én felhajtattott 2157 drb. 1892. apr. hó 9—10-én elszállított 1034 drb. 1892. apr. hó 11-én maradt készletben 16101 drb. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet változatlan.

REGÉNY-CSARNOK.

A férj-vadász.

A „Torontál” számára angolból fordította: Cs. Papp József.

I.

Az egész „hajó-szállomány” között Patty volt a legigénytelenebb, mondhatni — a legrútabb leány. Pedig összesen tizenhét hajadonból állott a „rakomány”. Valamennyien angol leányok s az volt a rendeltetésük, hogy a shikarorei nőtlen hittérítők feleséget válasszanak közülök maguknak.

A „Trincomalee” nevű gőzhajó szállította őket Liverpoolból; egyik hittérítő-esperes neje ügyelt fel rájuk. Hasonló alkalmakkor abból az elvből szoktak kiindulni, hogy az a misszionárius választja ki előbb a magáét, a ki előbb jön; tarde venientibus ossa; ha valamelyik hittérítő annyira távol lakott a khansali kikötőtől, hogy nem mehetett el asszonyt választani: akkor azt a leányt varrták a nyakába, a ki a jelen volt kollegáknak nem tetszett s ez ellen a szokás ellen nem volt helye a fölebbezésnek.

Mig utban volt a hajó, tarkánál tarkább képeket festett a hölgyek képzelme; sejtettek, gyanítottak, kombináltak, számítottak, egész uton építgettek szegények a fellegvárakat. Mondani is fölösleges, hogy hova rugott ki az a sok ártatlan kombináció; hiszen mind a tizenheten azzal a megmáshatlan, szent szándékkal kerekedtek fel, hogy férjhez menjenek. Rossz néven sem lehet tehát tőlük venni, ha „jövendő belü”-jokről eszmecserét indítottak. A ki legszebbnek tartotta magát, az persze a legszebb, legdaliásabb férjre számított; pedig a tizenhét hölgyike közül egyik sem ismert magánál különbet... a szegény Patty kivételével. Owen Patty el volt készülve a legrosszabb partiera is. Sokkal selejesebb ő sem igen volt ugyan testi bajak dolgában sem társnőinél, de legalább szerény volt. Nem is csoda: kissé sántított is. Keskeny arczán nem virított az élet rózsája; szürke ruhája nem előkelő divatteremből került ki; a haja már is kezdett szürkülni, pedig csak 25 éves volt. Mint-hogy otthon úgy bánt vele mostoha anyja, mint a szitával, mikor jobbról-balról pofoz-

zák — tulságosan félénk természetű lett, fülüg elpirult, ha szólt hozzá valaki, attól félt, hogy kinevetik, ha beszél s ezért hallgatag maradt; a ki nem ismerte, bárgyúnak nézte. Hanem csinosan tudott varrni, leendő férje harisnyait pompásan ki tudná foltoztatni, hangja — ha mégis néha megszólalt, szépen csengett, mint az énekes madaré. Nem volt benne egy csepp önzés sem, szíve lágy volt, mint a viasz, és olyan jó, mint a mindennapi kenyér. Azért ment el hazulról, mert otthon rá sem nézhetett már senki, a család terhének tekintették. Ezért került ő ide, ezért áll most itt, a „Trincomalee” fedelzetén a többi tizenhat leánynyal együtt.

— Miért busul, édesem? szólítja meg szomszédnője, egy tagbaszakadt, tenyeres talpas högy. Legalább az a jó oldala meglesz a dolognak, hogy nem lesz anyósunk. Részemről legörömostebb lelenzhez mennék feleségül. Soha ki nem állhattam semmiféle néven nevezendő atyafiságomat.

— Ah, — sőhajtott fel Patty — talán igaza van kegyednek. A saját családjával is alig tud összeférni az ember, hát még a máséval.

— Ugy van, édesem; kivált, ha még épkéz-lábbal sem áldott meg az isten mindnyájunkat, — felelte vissza a tenyeres talpas högy gunyosan. Patty bizogó lábaira czélozva. Ezzel elfordult tőle s Pattyt ragára hagyta borus gondolataival.

E közben a hajó közeledett a parthoz. A férj jelöltek közül egyik sem sietett előre csolnakon a menyasszonyok üdvözlésére, hanem megvárták, míg a gőzhajó lerakta szép terhét a révhivatalban. A tizenhét „lovag” végre beállított és Abbottné asszony anyai felügyelete alatt megindult a „háztűz nézés”. Mindegyik völégény kapott egy czédulát folyó számmal ellátva. Az 1. számú jegy valami vékonydongájú, sáppadt, türelmes ábrázatu hittérítőnek jutott, a ki az első feleséget is a jelenlegi módszer segítségével szerezte s e szerint e téren is rendelkezett a kellő tapasztalatokkal. Ott üldögélt csendesen egy nagy láda tetején, czédu laját görcsösen markába szoritotta s látszólag mit sem törődött azzal, hogy milyen irigy pillantásokat vet feléje a többi völégény, a 2-ik számú jegy tulajdonosától elkezdve, a 17-ik számú czédula tulajdonosáig.

Közülök hét pap volt, a többi csak káplán; a különbség köztük annyiban állott, hogy a papoknak tisztességes fekete ruhájuk volt s a fejük bubján tükörsimára vasalt cilinder ragyogott, míg a káplánok az említett fényüzési cikkek hiányában szűkölködtek. Az igazat megvallva, nem igen nézett ki a legtöbbször, hogy az egyház szolgálatában állanak; ugy látszik, hogy a fölszentelés vajmi kevés hatással volt rájuk, a mi legalább a tisztességes megjelenést illeti.

A fiatal leányok szerettek volna ugyan közönyös arcot vágni, de lopva mégis csak átkacsintgattak kilátásba helyezett életpárjaikra, sőt némelyikőjük már azt is kiválasztotta az első pillantásra, hogy melyiket szeretné urának, pedig még meg sem kezdődött a választási aktus. Csak-hogy most meg legtöbbször az volt a bökkenő, hogy az illető lovag, kire szivők választása esett volna, nem rendes pap volt, hanem csak káplán. Hjah, ezen a bajon pedig egyelőre nem lehetett segíteni.

(Folytatása következik.)

Nyilttér.*)

Butorszállítás és költözködes.

*) Az e rovat alatt közzétett nem vállal felelősséget a szerk.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Menetrend a Nagyikinda—nbecskerek vasutvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.		3011	3001
		v. v. sz. v.	v. v. sz. v.
		II. III. o.	II. III. o.
	Budapest ind.	7.00	7.4
	Temesvár	9.30	11.30
Nagy-Kikinda	ind.	8.30	3.3
Karlova	„	4.34	4.1
Beodra	„	4.58	4.23
Török-Becse—Aracs	„	6.08	5.02
Kumán	„	6.38	5.22
Melencze	„	7.07	5.42
Ellemér	„	7.35	6.01
Nagy-Becskek	érk.	7.59	6.15
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.		3002	3012
		sz. v. v. v.	sz. v. v. v.
		II. III. o.	II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	6.30	7.10
Ellemér	„	6.48	7.28
Melencze	„	7.11	8.08
Kumán	„	7.37	8.30
Török-Becse—Aracs	„	7.52	9.14
Beodra	„	8.27	10.00
Karlova	„	8.30	10.31
Nagy-Kikinda	érk.	9.28	11.12
	Temesvár	—	4.40
	Budapest	8.40	7.30

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasutak vonalain.

Nagy-Becskek—Versecz.		3101	3111
		sz. v. v. v.	sz. v. v. v.
		II. III. o.	II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	8.14	—
Nagy-Becskek—Bégapart	„	8.22	8.10
Lázárföld	„	8.50	8.43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház	„	—	—
*Lajosmajor	„	—	—
Szárcsa	„	9.16	4.16
Szécsány	érk.	9.20	4.30
Párdány l. alul.			
Szécsány	ind.	9.30	4.74
Bóka	„	9.52	5.02
Kanak—Ó-Lécz	„	10.09	5.22
*Barárháza 6a. sz. órház	„	10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	„	10.26	5.46
Györgyháza	„	10.36	5.58
Zichyfalva	„	10.48	6.16
Nagy-Margita	„	11.08	6.31
*Loudon-Tanya	„	11.10	6.40
Bethlen-Tanya	„	11.20	7.08
*Temes-Paulis	„	11.37	7.12
Versecz-Rét	„	11.44	7.30
Versecz	érk.	11.48	7.32

Versecz—Nagy-Becskek.		3112	3102
		sz. v. v. v.	sz. v. v. v.
		II. III. o.	II. III. o.
Versecz	ind.	5.12	2.36
Versecz-Rét	„	5.17	2.42
*Temes-Paulis	„	5.24	2.49
Bethlen-Tanya	„	5.34	2.57
*Loudon-Tanya	„	5.35	3.16
Nagy-Margita	„	6.04	3.23
Zichyfalva	„	6.16	3.36
Györgyháza	„	6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	„	6.50	4.02
*Barárháza 6a. sz. órház	„	7.01	4.10
Kanak—Ó-Lécz	„	7.18	4.19
Bóka	„	7.32	4.36
Szécsány	érk.	7.46	4.46
Párdány l. alul.			
Szécsány	ind.	8.01	4.56
Szárcsa	„	8.16	5.10
*Lajosmajor	„	—	—
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház	„	—	—
Lázárföld	„	8.51	5.37
Nagy-Becskek—Bégapart	„	9.32	6.04
Nagy-Becskek	érk.	—	6.36

Szécsány—Párdány.		3211	3212
		v. v. v. v.	v. v. v. v.
		II. III. o.	II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10	9.44
Módos	„	5.07	10.14
*Fény	„	5.40	10.33
Párdány	érk.	6.01	10.55

Párdány—Szécsány.		3212	3214
		v. v. v. v.	v. v. v. v.
		II. III. o.	II. III. o.
Párdány	ind.	6.40	8.40
*Fény	„	7.02	4.08
Módos	„	7.17	4.17
Szécsány	érk.	7.40	4.40

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúszása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

14226. szám 1892.

(146—3.2)

Hirdetmény.

Alantírott által ezennel közhírré tétetik, hogy az 1881. évi november hó 5-én 58285. sz. a. kiadott belügyministeri rendeletben körülírt községi és körjegyzőket képesítő szakbizottság a törvényhatósági tavaszi rendes közgyűlés alkalmából f. évi május hó 9., 10., esetleg következő napjain össze ül.

Felhivatnak tehát mindazok, kik községi körjegyzői vizsgát szándékoznak tenni, hogy ez iránti kérvényüket a fenti rendelet 6. §-ában felsoroltakkal felszerelve alantírotthoz címzetten ez évi április hó 30-áig nyújtsák be.

Nagybecskerek, 1892. április 9.

Alispáni szék üres:

Daniel,
megyei főjegyző.

2459. szám 1892.

(145—3.2)

Pályázati hirdetmény.

A megüresedett ozorai községi orvosi állásra ezennel pályázat nyittatik. — Ezen állással 600 frt évi fizetés, szabad lakás és 6 öl puha tűzifa élvezete, azonkívül nappali látogatás 20 kr., éjjeli látogatásért 40 kr. és a halottkémi és husvizsgálati szolgálatból eredő jövedelemmel van egybekötve.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajják, hogy elméletü képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket az antalfalvai járás főszolgabírói hivatalhoz május hó 20-ig küldje be.

A választás f. évi május hó 21-én, d. u. 4 órakor Ozora községhezánál fog megejtetni.

Antalfalva, 1892. évi márczius 28-án.

Halász István,
szolgabíró.

192. szám b. v. k. 1892.

(147—1.1)

Árverési hirdetmény.

Közhírré tétetik, miszerint a tekintetes nagybecskereki kir. törvényszék 1891. évi 11773. számú végzésével megkeresett tekintetes nagybecskereki kir. járásbírósnak 1891. évi 10323. szám alatt kelt végzése folytán Fuchs Sándor szállítványozó bizományos nagybecskereki lakos részére, Zajonghy Elemér volt nagybecskereki, jelenleg deési (erdélyországi) lakosnál 1911 frt és járul. iránti kielégítési végrehajtás útján 1891. évi november 16-án lefoglalt 792 frt 60 kr-ra becsült színházi felszerelvények, ruhák stb.-ből álló ingóknak Fuchs Sándor lakásán Nagybecskereken bírói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladatása 1892. évi április 27. napjának, délelőtti 10 órára tüzetett ki a 3104. 1892. számnak végzés alapján.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, úgy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitüntetve nincs — miszerint az 1881. évi LX. tczikk 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig alólírtához egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsék be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtató kielégítését nem gátolván, igénylők a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Nagybecskerek, 1892. április 6.

Kiss István,
kir. bir. végrehajtó.

2153. szám I. 1892.

(137—3.3)

Pályázati hirdetmény.

Kumán községében lemondás folytán üresedésbe jött segédjegyzői állásra, mely 400 frt készpénz, 120 forint lakbér és 40 frt utiátalánnyal van javadalmazva, ezennel pályázatot hirdetek.

Felkérem az arra pályázni óhajtókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket folyó hó 25-ig nálam benyújtsák.

A szerb nyelv ismerete kívántatik.

Török-Becse, 1892. április 4.

Gróf Bethlen,
főszolgabíró.

**VIRÁGÁGY-
KÖRZETEK**

ÉGETETT AGYAGBÓL
DARABONKÉNT 5 ÉS 6 KRAJZÁRÉRT
KAPHATÓ
KREMER FÜLÖP-NEK
NAGY-BECSKEREKEN.

(130—3.3)

2410. sz. tlkvi 1892.

(148—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagybecskereki kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csávósy Ignác csávosi lakos végrehajtónak, Zsurzs Peter románszárcsai lakos végrehajtást szenvedő elleni 196 frt 61 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék kerületében levő Román-Szárcsa községi 235. sz. telekjegyzőkönyvben foglalt 122., 123-b. hr. és 52. öi. sz. ház és 400 □ ölnyi beltelekből álló ingatlan, azonban özvegy Zsurzs szül. Szerbovan Joanna özvegyi lakás és kintartási jogának épségben tartásával 425 frt kikiáltási árban 1892. évi július hó 15. napjának, d. e. 10 órakor Román-Szárcsa községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 42 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333. sz. alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. törvényzcikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telekkönyvi irattárában és Román-Szárcsa község előljáráóságánál megtekinthetők.

Kelt Nagybecskereken a kir. törvényszék tlknyvi hatóságánál 1892. márczius 31. napján.

Hadzsics,
kir. törvényszéki bíró.